

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716214491
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5716214491.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: G. I., narodená XX.XX.XXXX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky: Mgr. G. I., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom I. - C., ul. K. č. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Vladimírom Kašubom, PhD., advokátom so sídlom I., ul. R. č. XX, a otca: Mgr. N. I., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom I. - C., ul. J. K. č. XXXX/XX, zastúpený spoločnosťou AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Martin, ul. Škultétyho č. 472/10, IČO: 36 868 108, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Martine, č.k. 19P/65/2016-264 zo dňa 2. marca 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil otcovi Mgr. N. I., nar. XX.XX.XXXX platiť zvýšené výživné pre maloletú G. I., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 150 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne od 28.11.2016 vždy do 20. dňa v mesiaci k rukám matky. Nedoplatok na výživnom pre maloletú za obdobie od 28.11.2016 do 31.03.2018 vo výške 966 eur otcovi uložil splácať v mesačných splátkach po 25 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky pod následkom straty výhody splátok. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 21P/108/2013-36 zo dňa 22.10.2013 v časti výživného pre maloleté dieťa, žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania prvoinštančný súd považoval za preukázané, že od poslednej úpravy výšky výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa predovšetkým v tom, že nastúpila na strednú školu Gymnázium Viliama Paulinyho - Tótha v Martine. V súvislosti s návštevou školy pribudli výdavky, ktoré sa pri návšteve ZŠ neplatili - stužková, učebnice, cestovné, plavecký výcvik, venček, exkurzie, výlety a podobne. V čase posledného rozhodovania maloletá nemala ani žiadne zdravotné problémy. Tieto sa začali objavovať až v roku 2015/2016, kedy začala navštevovať stomatológiu, musela začať nosiť zubný strojček. Na strane matky sa pomery zmenili najmä tým, že sa jej po rokoch zvýšil príjem, má priateľa, ktorý jej prispieva na vedenie domácnosti. Po vyporiadaní BSM bola nútená vziať hypotéku na vyplatenie otca vo výške 22.000 eur. Pribudla jej aj ďalšia vyživovacia povinnosť na plnoletého syna, ktorému hradí nájomné v Košiciach vo výške 140 eur mesačne. U otca sa zmenili pomery v tom, že mu zamestnávateľ zvýšil príjem, začal pracovať ako tréner, za čo mu je vyplácaná odmena. Žije u rodičov, náklady sa mu v tomto smere zvýšili minimálne, pribudla mu vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi vo výške 200 eur mesačne. Pri ustálení výšky zvýšeného výživného súd zohľadňoval, že od posledného rozhodovania sa mu príjem zvýšil približne o 200 eur, dosahuje aj ďalší príjem za trénerskú činnosť, ktorý je v čistej priemernej mesačnej výške približne 360 eur. V

rámci vyporiadania BSM mu bola vyplatená zo strany matky suma 22.000 eur, ktorú nevyužil na riešenie bytovej otázky, ani súdu nijakým spôsobom nepreukázal, ako s uvedenou sumou naložil. Náklady na bývanie, chod domácnosti a stravu sa výrazne nezmenili (60 eur v čase posledného určovania výživného uvádzal otec ako sumu len za bývanie). Matkin príjem vzrástol tiež približne o 200 eur. Iný príjem nemá. Výdavky sa jej zásadnejšie zmenili v tom, že vzala úver na vyplatenie otca, ktorý spláca vo výške 129 eur mesačne. U maloletej výdavky vzrástli približne o 90 eur mesačne, na podklade čoho ustálil, že otec by sa mal na takto zvýšených výdavkoch podieľať minimálne v rozsahu 1-ice. Zvýšenie výživného za opodstatnené považoval aj v súvislosti so zdravotným stavom maloletej, ktorá nosí zubný strojček, navštevuje kožnú ambulanciu. Mesačné navýšenie v tomto smere súd ustálil na sumu 25 eur, z čoho sa má otec podieľať vo výške 15 eur mesačne. Zároveň rozhodol o zameškanom výživnom. Jeho výšku určil na sumu 966 eur a ktorú umožnil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 25 eur.

2. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie otec. Zastal názor, že pri rozhodovaní o zvýšení výživného malo byť prihliadnuté i na zmenu pomerov na strane matky, ktorá v priebehu konania menila svoje vyjadrenia vo vzťahu k jej ekonomickej situácii. Najprv uviedla, že jej súčasný priateľ prispieva na domácnosť obmedzene, potom tvrdila, že raz býva u priateľa a raz u seba, čím vlastne platia dve domácnosti, ďalej, že si zakúpila motorové vozidlo, v odôvodnení rozsudku na str. 7 bod 21 sa však uvádza, že matke maloletej súčasný priateľ prispieva pravidelne na výdavky spojené s chodom domácnosti, pričom táto skutočnosť zásadne ovplyvňuje pomery na strane matky, a preto by malo byť pri rozhodovaní na ňu prihliadnuté. Pri tak markantnom navýšení výživného nebolo zohľadňované, že príjem otca predstavuje priemerne mesačne sumu 816,26 eur, ide o mzdu, ktorá otcovi plynie z výkonu zamestnania učiteľa. Síce má i vedľajší príjem ako hokejový tréner, avšak nejde o garantovanú prácu a garantovaný príjem. Zmluva na výkon trénerstva je uzavretá len na sezónu bez garancie opcie, preto nie je isté, kedy a v akom rozsahu s ním bude zmluva uzavretá a následne, aká odmena bude dojednaná a vyplatená do budúcnosti. Trénerská odmena bola otcovi vyplácaná nepravidelne, jej výška vždy závisela od potreby a počtu tréningov, približne ide o sumu 360 eur mesačne, ale nie je to suma, s ktorou sa dá počítať na uhrádzanie výdavkov. Pokiaľ súd uvádza, že výplatoz z BSM vo výške 22.000 eur otec nepoužil na riešenie bytovej otázky, je potrebné uviesť, že za túto sumu sa nedá kúpiť ani len garsónka a príjem otca nie je postačujúci na poskytnutie úveru. O chvíľu má 50 rokov, otec funguje len preto, že ako vždy mu pomáhali a pomáhajú jeho rodičia. V minulosti otec súhlasil s vyšším výživným, než bolo potrebné, čo na pojednávaní konštatoval aj sudca a dnes sa táto suma berie ako niečo bežné a túto treba zvýšiť, pričom sa už nezohľadňuje, že medzitým vznikla otcovi vyživovacia povinnosť voči synovi Q. v sume 200 eur mesačne a tiež musí splácať zameškané výživné v sume 75 eur mesačne. Sudca konštatoval, že pokiaľ by bol v minulosti súhlasil s primeranou sumou výživného 120 eur mesačne na maloletú G., dnes, aj keď by súd zvýšil výživné o 60 eur mesačne, tak by platil výživné v sume 180 eur, ktorú otec navrhoval a ktorú je ochotný platiť. Hoci súd videl mieru nespravodlivosti, napriek tomu tento stav zobral ako definitívny a nespravodlivosť umocnil o sumu 60 eur mesačne, čo otca dostáva do stavu, ktorý je pre neho likvidačný. V tejto súvislosti poukazoval na nedávny Nález Ústavného súdu SR zo dňa 9. novembra 2016, sp.zn. I. ÚS689/2014-35. Ďalej uviedol, že pokiaľ by i bol ustálený jeho príjem na približne 1.050 eur mesačne, pri sčítaní vyživovacích povinností otca voči synovi Q., ktorému platí mesačne bežné výživné 200 eur, vyživovacia povinnosť voči maloletej G., ktorej má podľa napadnutého rozsudku platiť bežné výživné v sume 210 eur, plus má splácať zameškané výživné na dcéru mesačne 25 eur, potom v súhrne mesačná suma na výživné na obe deti, na ktoré je otec povinný uhrádzať, predstavuje 435 eur, pričom táto suma predstavuje 41,43 % z jeho celkového čistého priemerného príjmu. Ak by sa vzal do úvahy iba pravidelný príjem otca, t.j. 816,26 eur, súhrnná mesačná suma výživného na obe deti predstavuje 53,30 %, z ktorého by mal byť schopný uhrádzať si pravidelné mesačné výdavky, do ktorých však nemožno zahrňovať minimálne náklady na stravu a bývanie, ale aj určité nepravidelné nepredvídateľné výdavky na ošatenie a podobne. Navyiac zdôraznil, že je potrebné pri stanovení vyživovacej povinnosti vychádzať z reálnych zárobkových možností každého z rodičov. Taktiež nesúhlasil s tvrdením o podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, ktorá síce začala študovať na strednej škole, avšak ide o školu v okrese, v ktorom býva. Pribudli jej jedine výdavky na cestovné 12 eur mesačne, knihy 27 eur ročne, náklady na školské akcie vo výške 50 eur. Nepochyboval výdavky maloletej súvisiace s jej zdravotným stavom, avšak ani uvedené neznamená, že by mal platiť výživné, ktoré ho ekonomicky likviduje. Žiadal preto rozsudok zmeniť a výšku výživného ustáliť na sumu 180 eur mesačne a zároveň rozhodnúť o zameškanom výživnom.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca a vyjadreniu kolízneho opatrovníka (v ktorom žiadal rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť s tým, že zvýšenie výživného je v záujme maloletej G.), uviedla, že

jej priateľ nie je jej druhom, nežijú v spoločnej domácnosti, nevlastní nehnuteľnosť, žije u svojich rodičov, prispieva na výdavky spojené s bývaním. Súd prvej inštancie nemohol neprihliadnuť na príjem otca, ktorý má od MHA Martin. Pokiaľ i otec argumentuje, že tento príjem je neistý, poberal ho počas celého obdobia, poberá ho i naďalej, a preto musí byť zohľadnený pri posudzovaní jeho príjmových pomerov. Opačný postup by bol v rozpore s príslušnými hmotno-právnymi normami. Otázka BSM nie je podstatnou skutočnosťou pri určovaní vyživovacej povinnosti. Nehnuteľný majetok bol vymenený za finančnú hotovosť, nič viac, nič menej. Otec uvádzal, že platil zameškané výživné na ďalšie dieťa v sume 75 eur mesačne, netvrdil, že táto suma zameškaného výživného preňho predstavovala problém. Zvýšenie vyživovacej povinnosti túto hranicu neprekročilo. Dcéra má problémy stomatologické, kožné, ktoré si vyžadujú zvýšené náklady. Nechce nič, iba to, aby sa na týchto nákladoch podieľal, nakoľko nie je v možnostiach matky tieto v celom rozsahu hradiť zo svojho príjmu. V prílohe doručila ďalšie doklady o nákladoch na zdravotnú starostlivosť dcéry, ktoré vynaložila po vyhlásení rozsudku prvej inštancie.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanoveniach § 65 až §67 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

6. I keď výška výživného v zákone výslovne vyjadrená nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska o tom, že dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, rodičia majú dieťaťu zabezpečiť takú životnú úroveň, akú by mu poskytovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Uvedenej zásade korešpondujú i kritériá pre určenie výšky výživného, ktorými sú odôvodnené potreby dieťaťa, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Pri rozhodovaní o výške výživného sa zohľadňuje i osobná starostlivosť rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do výchovy.

7. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že na strane maloletej došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia, navštevuje strednú školu. Zmena pomerov nastala i u oboch rodičov, ktorých príjem sa zvýšil a ktorým zároveň pribudla vyživovacia povinnosť na plnoleté deti. K argumentácií otca o nepravdivosti a negarancii jeho príjmu za trénerskú činnosť je potrebné uviesť, že v čase rozhodovania prvoinštančného súdu, ako i v priebehu odvolacieho konania nepreukázal, že by sa jeho príjem o túto odmenu znížil, a preto ani odvolací súd nemohol prihliadať na okolnosti, ktoré eventuálne hypoteticky do budúcnosti môžu nastať. Ak nastanú, je na otcovi, aby požiadal o zníženie výšky výživného, prípadne iným spôsobom riešil vzniknutú situáciu. Taktiež bolo v konaní preukázané, že výdavky maloletej sa zvýšili nielen v súvislosti s bežnými výdavkami spojenými s návštevou školy, úhradou bežného výživného vo forme stravy, ošatenia, obutia, hygienických a kozmetických potrieb, zabezpečenia bývania, ale i v súvislosti so zdravotnými problémami, ktoré u nej nastali a ktoré je pri určení výšky výživného taktiež potrebné zohľadňovať.

8. Naviac, otec netvrdil ani nepreukázal, že by sa iným spôsobom podieľal na starostlivosti o maloletú. Z výsledkov dokazovania je preukázané, že otec sa s dcérou nestýka, a teda v tejto súvislosti mu nevznikajú ani náklady - výdavky, ktoré by inak hradil, ak by s dcérou mal zabezpečený pravidelný kontakt, stretával sa s ňou a vznikali by mu tak i výdavky na stravu, prípadne športové, kultúrne aktivity a podobne.

9. Za irelevantnú odvolací súd považoval skutočnosť, či matka žije s priateľom v spoločnej domácnosti a či sa i on podieľa prípadne na úhrade nákladov v tejto súvislosti alebo nie. Na rozdiel od otca matka zabezpečuje bývanie a uspokojuje bytové potreby maloletej, na ktorých sa otec podieľa iba prostredníctvom plateného výživného a ktoré je tiež potrebné pri určení výšky výživného zohľadňovať.

10. V nadväznosti na uvedené v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, odvolací súd toto ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko ani jeden z rodičov si takýto nárok neuplatil.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Poučenie o odvolaní: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)